

مفاهیم بنیادی حق بر محیط زیست بر پایه نظام مدیریتی HSE

دکتر فرهاد دبیری^۱

علیرضا نقی زاده^۲

سحر زارعی*^۳

یلدا خلعتبری^۴

مصطفی نوری^۵

چکیده

امروزه سیستم های استاندارد، کاربرد فزاینده ای را در بخش های مختلف توسعه ای اعم از صنعتی و غیر آن داشته و سیستم مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست نیز از این قاعده مستثنی نیست. مباحث موجود در خصوص سیستم مدیریت HSE عموماً مبتنی بر مباحث فنی و مدیریتی بوده و کمتر به مباحث فلسفی و چرایی ضرورت استقرار این سیستم و نیز مبانی حقوقی، الزامات و ضرورت های استقرار این سیستم پرداخته شده است. علی رغم رشد و توسعه فزاینده فنی، علمی و مدیریتی HSE، ملاحظه می گردد که چالش های اجرایی این سیستم مدیریتی به ویژه در کشورهای در حال توسعه همچنان به قوت خود باقی است. این سیستم مدیریتی از طریق تقویت مسئولیت های فردی و اجتماعی در جهت تحقق حقوق بنیادین بشر از جمله حق حیات گام برداشته و پیش شرط های تحقق این حق بنیادین از جمله ایجاد، حفظ و بهبود شرایط به منظور تحقق حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی را مدنظر دارد. لذا میتوان با تکیه بر مفاهیم بنیادی حق بر محیط زیست بر پایه این سیستم مدیریتی، در کنار تشریح کارکردها و منافع اقتصادی بهره گیری از آن، ضمن ترویج رویکردی نوین بر الزام آور بودن این مبانی حقوقی بین المللی زمینه را برای کاهش هرچه بیشتر چالش های اجرایی این سیستم در کشور فراهم نمود.

واژه های کلیدی: سیستم مدیریت، بهداشت، ایمنی، محیط زیست، HSE، حقوق بشر.

^۱ استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران.

^۲ دانشجوی دکتری حقوق محیط زیست دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران.

^۳ دانشجوی دکتری حقوق محیط زیست دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران. (ارایه دهنده مقاله)

^۴ دانشجوی دکتری حقوق محیط زیست دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران.

^۵ دانشجوی دکتری حقوق محیط زیست دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران.